

O KOMUNALNEM GOSPODARSTVU

Kako do potrebnega dinarja?

Na območju naše občine je 406 km občinskih cest in 210 km krajevnih cest. Ceste imajo torej skupno dolžino 616 km, od tega pa jih je le 82 km asfaltiranih, kar pomeni borih 14 odstotkov. Intenzivnost stanovanjske in industrijske gradnje povečuje tudi promet, kar še bolj slabša že tako zaskrbljujoče stanje naših, kot jim nekateri pravijo, cestnih objektov. Nekaj je torej treba storiti.

Pravzaprav ne gre za »nekaj«, ampak za dejstvo – ceste je treba posodobiti. Treba že, treba! Ampak s čim?

Komunalna skupnost Ljubljana Vič-Rudnik je prav zaradi tega, včasih že kar retoričnega vprašanja, pripravila spremembo in dopolnitev samoupravnega sporazuma o temeljnih plana dejavnosti komunalnega gospodarstva na območju

naše občine. Bistvena sprememba oziroma dopolnitev tega dokumenta, ki je seveda že podpisan, pa je, da bi za odpravo deficitarnosti cestnega gospodarstva na območju občine uvedli namensko solidarnostno združevanje sredstev iz dela dohodka TOZD, delovnih skupnosti in dohodka občanov, ki samostojno opravljajo gospodarsko in negospodarsko dejavnost. Ta del dohodka pa naj bi v višini

2 odstotkov čistega dohodka zmanjšane-ga za izplačane osebne dohodke.

Ideja je vsekakor dobra, delovni ljudje in občani so nedvomno, v to smo prepričani, zainteresirani za to, da se ceste modernizirajo. Vprašanje pa je, ki ga je zastavil tudi občinski izvršni svet ali lahko v sedanji ekonomski in politični situaciji gospodarstva še dodatno obremenimo?! Vprašati pa se moramo še drugo, namreč, kaj izgubimo, če na ta 2 odstotka ne pristanemo, ali se ne bi dalo teh sredstev dobiti drugje, ali ne bi mogel biti ta odstotek nižji? Ker pa to infrastrukturo potrebujemo se moramo seveda najprej dogovoriti za prioriteto listo predvidenih vlaganj.

NINA LEGAT ČOŽ

ŠE NEIZKORIŠČENE MOŽNOSTI V TURIZMU IN GOSTINSTVU

»Drive in« restavracije ob naših avtocestah?

Promet na naših avtocestah je zlasti v sezoni zgoščen zaradi priliva turistov. Vsem turistom pa je skupno, da se jim mudi na cilj, kjer imajo večinoma že plačane rezervacije.

Zamislimo si položaj turista v tranzitu, ki potuje skozi naše kreje na oddih. Čeprav je verjetno odpotoval pravočasno, se mu na poti mudi, saj ga na kraju potovanja čaka rezerviran hotel, kjer bo v miru obdodal in se odpočil. Kaj pa, da bi se spoto-

ma ustavil? Res, da je toplo kosilo več vredno od hladnega narezka. Toda treba je zapustiti avtocesto in se odpeljati v nekaj kilometrov oddaljeni kraj, nato poiškati parkirni prostor in primerno restavracijo ter obedovati. To pa lahko vzame tudi 2 ali 3 ure dragocenega časa in medtem je lahko že blizu cilja.

Za to, da turisti v tranzitu potujejo mimo nas in ne potrošijo nekaj svojih deviz,

možno dobiti. Gost nato vozi avto do parkirnega prostora, kjer parkira, a ne zapusti vozila. Parkirni prostori so razporejeni vzdolž lesenih hodnikov, ki so nekaj centimetrov dvignjeni od tal in po katerih hostese pripeljejo na servirnih vozičkih hrano. Ko se je gost odločil za menu, prižge luči avtomobila, kar je znak za hosteso, da prevzame naročilo in servira hrano. Hostesa servira obed v kovinskih košaricah, ki zelo spominjajo na nakupovalne

»drive in«-e. Pa tudi samo z lepim slovenskim izrazom ne bi bilo dovolj pomagano, saj turisti v tranzitu verjetno našega jezika dovolj ne poznajo.

Zato pride v poštev predvsem znak, ki mora informirati turista:

- Da gre za restavracije.
- Da so restavracije namenjene avtomobilistom.
- Da gre tudi za parkiranje.

NOVO IZ STANINVESTA

Več časa za občane

Delovci Staninvestove temeljne organizacije združenega dela Tehnične in računovodske storitve so prilagodili razporeditev svojega delovnega časa potrebam krajanov. S tem so stopili v korak z dokumenti o uresničevanju samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu in zlasti z novim zakonom.

Po novem uvajajo dvakrat tedensko popoldanska dežurstva, število uradnih ur za stranke pa se z novo razporeditvijo delovnega časa od 1. julija povečuje kar za 20–40 odstotkov.

Blagajne v sektorjih so odprte od ponedeljka do četrtega od 7. do 12. ure, v ponedeljek in sredo pa tudi popoldne od 13. do 16. ure.

Tehniki organizatorji vzdrževanja imajo uradne ure v ponedeljkih in sredah od 7. do 9. in od 15 do 16. ure, ob petkih pa od 7. do 9. ure. Ostale službe pa dežurajo ob ponedeljkih in sredah od 7. do 12. in 13. do 16. ure ter ob petkih od 7. do 12. ure.

Le kje se lahko osvežijo in okrepijo turisti!?

čepav bi to želeli, pa smo krivi mi, ker ne znamo dovolj prislusniti zahtevam potnikov na avtocesti, ki žele ob najmanjši zamudi časa obedovati in okrepiati se in čimprej nadaljevati vožnjo.

Kaj je »drive in« restavracija?

Dobesedno prevedeno, to je restavracija, kamor se potnik pripelje z avtomobilom. Običajno so to provizorične restavracije, ki so odprte le v sezoni.

Te restavracije, za potnike v tranzitu, so vedno postavljene ob avtocesti. Zidanih objektov je malo ali jih sploh ni, ker se lahko uporabljajo provizoriji. V bistvu gre za ograjen prostor z mnogimi parkirnimi prostori ter z uvozom in izvozom na avtocesto. Potnik, ki se pripelje na dovozni poti z avtoceste, pri vходу prejme jedilnik, odnosno seznam turističnih menujev. Alkoholnih pijač ni na seznamu in jih ni

košarice v supermarketih in te košarice obeša na zunanje strani oken avtomobilov, gostom pa izroči pladnje. Gostje obedujejo kar v svojih avtomobilih. Hrano si servirajo sami in jo jemljejo skozi avtomobilsko okno iz košaric. Ko gostje končajo z obedom, dajo zopet znak hostesi z lučmi avtomobila. Hostesa pobere košarice in pladnje ter izstavi račun. Običajno se poravnava račun pri blagajni, ki je postavljena pri izvozu iz restavracije na avtocesto.

Lokacija teh restavracij je v bližini črpalk odn. blizu odcepov avtoceste. Večje restavracije imajo še pred uvozom znak ali semafor, kjer sveti rdeča luč, kadar so vsa parkirna mesta v restavraciji zasedena.

Te restavracije so pogostejše na ameriškem kontinentu. Od tam izvira tudi ime teh restavracij. To pa ne pomeni, da bi morali slepo uvajati tujke v naš jezik. Menim, da je dovolj, da že imamo »market«-e in »hot dog«-e in ni treba, da dobimo še

Morda bi bilo dovolj, da bi napis »restavracija« opremili z znaki za smer vožnje in za parkiranje.

Pomen teh restavracij

V prvi vrsti je pomembno poudariti, da te restavracije zahtevajo relativno zelo malo investicijskih sredstev. Nujno potreben je le ustrezen urejen in tlakovan parkirni prostor s primerno razporejenimi hodniki odnosno koridorji. Nekateri objekti za pripravo hrane, ki jo je treba le pogreti in pripraviti za serviranje ter higienski prostori, so lahko le provizoriji.

Z uvajanjem teh restavracij bi turistom v tranzitu ugodili z možnostjo toplega obroka ob minimalni zamudi časa.

Te restavracije bi bile pomembne tudi v širšem merilu, saj bi prispevale k boljši in celoviti turistični službi, kar bi pomenilo točko več v mednarodni konkurenci na področju turizma.

ING. MARIJAN ŽIGON